

Kathmandu, mei 2008

Lieve vrienden,

Op de valreep, de laatste woensdag en donderdag voor mijn vertrek, kreeg ik de kans om voor het eerst een werkelijke remote area met eigen ogen te zien en beleven. Op uitnodiging van Rachana, die in Kathmandu een orphanage en een opleidingscentrum voor vrouwen runt, ben ik 2 dagen met haar en haar vrienden op stap geweest. Het blijkt een volstrekt onverwacht, maar fantastisch hoogtepunt van mijn reis. Qua AFSTAND ligt Bhowsa (geboortedorp van Rachana) op zo'n 100 km. zuidoostelijk van Kathmandu (een dagreis van 7 tot 12 uur: 3/4 uur op de motor, 5/9 uur trekking), maar qua ONTWIKKELING ligt het naar schatting, schrik niet, zo'n 80 a 100 jaar (!) terug in de tijd. Bhowsa blijkt geen mountain village te zijn, maar een complete berghelling, waarover zo'n 30 a 40 boerderijen verspreid liggen. Op een hoogte die varieert van 1.000 tot 1.500 meter zien deze stuk voor stuk uit op een werkelijk fabuleus en overweldigend landschap, en dat elke dag! Kortom, grootse vergezichten op de rivierdelta, de omliggende berghellingen met verspreid liggende boerderijen en het prachtige geplooid Himalayalandschap en messcherpe dichtbijgezichten op grote papaya- en bananenbomen, boeren die het land traditioneel ploegen met een ossenspan (!), vrouwen op het land aan het werk en het pad waarop wij ons een weg naar boven zoeken.

Onze korte tweedaagse trektocht begint om 6 uur 's morgens op de moterbike in Thamel, van waaruit we ons door de verkeersdrukte naar Banepa/Dulikhel slalommen en daar de afslag nemen naar Nepalchok, alles bij elkaar zo'n 90 km. 'brommen'. Nepalchok blijkt niet veel meer te zijn dan een bonte verzameling van uit houten planken, bamboestokken en golfplaten opgetrokken 'woningen/winkeltjes'. Na aankomst in Nepalchok en een traditionele Nepalese dal baath (hoofdbestanddelen zijn rijst en 'linzensoep'), gaan we op weg naar Bhowsa, geen 3/4 uur lopen, zoals Rachana losjes had opgemerkt, naar blijkt. Uiteindelijk zijn we liefst 9 uur onderweg, maar dat loont voor 100% de moeite!

Na de rivier te zijn overgestoken komen we aan in een kleine nederzetting met allerhande winkeltjes a la Action en Zeeman. Het leven, zoals ik dat ken, lijkt hier stil te hebben gestaan. Ik vergaap mij aan deze werkelijkheid. Onze 'gids' besluit zijn kantoorscheenen in te ruilen voor ..... 'badslippers'. 'Ja dat loopt prettiger en zekerder', zo laat hij mij, met het oog op mijn opgetrokken wenkbrauwen, weten. En inderdaad .....

Ik ben de eerste buitenlander (!) die in mountain village Bhowsa rondloopt. Ja, ik geloof het in eerste instantie ook niet, maar Rachana verzekert mij dat dat echt zo is. Zij is hier weer voor het eerst in 5 jaar. Op elke boerderij wacht ons daarom een hartelijk en zeer gastvrij welkom en ik moet mij vele op mij gerichte blikken laten welgevallen. Na enige gewenning over en weer komt de eerste 'Where are you eigenlijk from?' van een van de mannen. Op mijn reactie 'Make a guess' komt stevast als eerste 'America?', vervolgens 'Australia?', 'Canada dan misschien of Germany?'. Verbazing bij 'No, Holland'. 'Oh'. Verraste en nieuwsgierige blikken over en weer, maar, vooral de vrouwen, ook nog onwennig lachen en voluit en met open mond aanstaren. Er is thee of wil je water misschien, zeg het maar? Wat een ontvangst, wat een ontmoeting, wat een ervaring! Experience your experience, nou, dat was heel duidelijk: ik ben van top tot teen welkom en ben geraakt door hun eenvoud, onbevangenheid, hartelijkheid en gastvrijheid. Namaste en welkom in dit waanzinnig mooie en betoverende land! Kortom, regelmatig kippenvol. Dit was en is the Nepaly way of life, zo realiseer ik mij, metropool Kathmandu is hier heel ver weg en op z'n best een soort in-between: het traditionele leven moet daar steeds meer wijken voor de moderniteit, maar die wil nog niet echt op gang komen. Een gespleten stad, waar heel veel mensen tussen wal en schip terecht komen. Nee, dan Bhowsa, een berggemeenschap zonder de scherpe tegenstellingen van de stad, gericht op harmonie, saamhorigheid en vreedzaam naast en met elkaar samenleven. Een verademing vergeleken met Kathmandu, ver verwijderd van verkeersgekte, megalomane reclameborden (20 meter x 10 meter) en een somtijds gigantische luchtvervuiling. Het contrast is schrijnend.

Halverwege worden we ontvangen door zeker 80 kinderen van de regionale Primary School: ook hier

krijg ik weer vele bougainvilleslingers omgehangen en er volgt een soort officieel samenzijn. Duurt best lang. Blijkt dat iedereen op mij, de gast, zit te wachten om weer door te 'mogen' gaan. Soms zijn die Nepalezen onnavolgbaar! Na een laatste bezoekje aan een kleine boeddhistupa gaat het in het inmiddels halfdonker richting 'familieboerderij' van Rachana. Daar wacht ons de zoveelste ontvangst en dan, ja eindelijk, kunnen schoenen en kleren uit en duik ik samen met de vrienden van Rachana onder de 'douche': een buitenwaterslang die we om beurten omhoog houden. Daar was ik wel even aan toe. Daarna 'aan tafel', ik zit op een stoel (het mag mij aan niets ontbreken, de gast is een beetje God), verder zit iedereen van jong tot oud gewoon op de grond. Tsja, alweer dal baath en de onvermijdelijke vraag 'How is life in Holland?' Dat valt nauwelijks uit te leggen en ik vraag mijzelf ondertussen ook af hoe het leven in Holland is ..... Geen idee.

Lieve vrienden, mensen worden hier niet oud: ik schat desgevraagd onze gastvrouw op plm. 80 jaar, maar die blijkt net 59 te zijn geworden! Ik moet even diep ademhalen, maar dan dringt tot me door dat ik dus ouder ben! Echt niet te geloven. Het leven hier is aan de ene kant van een ontwapenende eenvoud en verder heel overzichtelijk, maar aan de andere kant is het keihard en slopend. Met name de vrouwen hebben het hard te verduren, zij doen toch heel veel zwaar werk en dat begint al om half 5 's morgens. Zo ook hier, want rond die tijd komt de haan in actie. De haan?, het lijken er wel 10-tallen te zijn! Het ochtendgloren kun je hier niet missen. Ik heb tot mijn verbazing heerlijk geslapen, sta op en ben klaar voor breakfast. Het vuur in de keuken is al aan en het is binnen errug warm. Verbazing op alle gezichten dat het mij niet meer goed lukt om in een kleermakershouding op de grond te zitten. Ik drink melk en vraag me niet af of dat wel verstandig is.

Na nog even van het prachtige uitzicht te hebben genoten, gaan we rond 6 uur weer op pad, terug naar Nepalchok. We dalen snel, lopen over een fraai vormgegeven slanke hangbrug over de rijst-/maïsvelden, komen door de eerdere nederzetting en zijn rond 10 uur weer terug in Nepalchok. Daar wacht alweer dal baath en dan de lange weg terug naar Kathmandu. Rond 2 uur ben ik terug in m'n hotel.

Herman